

ایجاد تفاهماتی برای صلح، عدالت و حقوق بشر

لیندا بریسکمن *

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۲/۱۹ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۴/۲۲

DOI: 10.22096/HR.2020.45885

چکیده

همزیستی مسالمت‌آمیز یک آرمان جهانی، اما دست‌نیافتنی است. به‌رغم جستجوی ابزار برای ایجاد جهانی صلح‌آمیز، درگیری میان ملت‌ها و درون ملت‌ها همچنان ادامه دارد. پرورش صلح موضوعی است که علما، رهبران مذهبی و سیاستمداران ذهن خود را به آن معطوف می‌کنند، اما با وجود این توجه، این پارادوکس باقی می‌ماند که شواهد کمی درباره کاهش درگیری‌های محلی و جهانی وجود دارد. در حالت ایده آل، کلید ارائه راه‌حل را می‌توان در اصول اصلی ادیان و سنت‌های فرهنگی جهان و در ذهن برخی از صداهای بزرگ فلسفه دوران گذشته و مدرن یافت. متأسفانه این اصول اغلب در سیستم‌های آموزشی که تلاش‌های محدودی برای تشویق جوانان به تفکر محلی و جهانی درباره عدالت اجتماعی، صلح و حقوق بشر انجام می‌شود، وجود ندارد. بسیاری از روش‌های فعلی انتقال دانش حقوق بشر و صلح محدود است و تنها بر جنبه حقوقی و اسناد بین‌المللی، مانند اعلامیه جهانی حقوق بشر (UDHR) تأکید شده است. (UDHR) سندی الهام‌بخش است؛ زیرا مبنای آن برآمده از تعهد به بشریت است، اما پذیرش غیر انتقادی آن، انتقادات درباره سلطه غرب را نفی می‌کند. قطعاً جستجوی صلح و عدالت

اجتماعی محدودیت‌هایی خواهد داشت، مگر اینکه بشر راهی پیدا کند که بتواند با تنش میان رویکردهای جهانی و نسبی‌گرایی به حقوق بشر، دست‌وپنجه نرم کند. این نوشتار ایجاد مفاهیم حقوق بشری فراتر از چهارچوب‌های قانونی برای کشف چگونگی استناد به مفاهیم حقوق بشر از طریق آموزش برای کاهش جهل، تعصب، عدم تحمل مذهبی و ترس را که از اهداف همزیستی مسالمت‌آمیز هستند، بررسی می‌کند. همچنین، مسئولیت در قبال دیگران را بررسی می‌کند؛ نوعی مسئولیت که در برخورد فرهنگ‌ها و درگیری میان ملت‌ها مشهود نیست. این نوشتار طرح و برنامه‌ای را برای درک حقوق بشر بر اساس رویکردهای فلسفی، سیاسی، تاریخی، انسان‌شناسی، حقوقی و عملی حقوق بشر پیشنهاد می‌کند. که شامل ارتباط بین نظریه و عمل است و عبارت است از: مشارکت در آموزش انتقادی از طریق فرایند گفتگو و تحقیق مشترک، آشنایی با ریشه‌های تاریخی حقوق بشر و کاربرد آن‌ها و درک اینکه مفاهیم حقوق بشر در هر سنت فرهنگی و مذهبی یافت می‌شود برای دفاع از این الگو، نمونه‌هایی را ارائه می‌دهد که موانع و چشم‌اندازهای موجود را نشان می‌دهد. در این راستا، اقداماتی را که در برنامه کارشناسی ارشد حقوق بشر دانشگاه کرتین در استرالیا انجام می‌شود به‌عنوان مدلی که ممکن است با دیگر زمینه‌ها سازگار باشد، معرفی می‌کند. در پایان، پیشنهادهایی برای روش‌های عملی که با آن می‌توان این طرح را به اجرا گذاشت، ارائه می‌گردد؛ از جمله: تعهد آموزشی مادام‌العمر به حقوق بشر از طریق درک تاریخی و فلسفی، گفتگوی میان ادیان و تبادلات فرهنگی.

واژگان کلیدی: صلح؛ عدالت؛ حقوق بشر؛ دین.